

Ενίσχυση του εγχώριου τραπεζικού συστήματος για την επανεκκίνηση της οικονομίας

Οι τρεις παράγοντες που έχουν επιδράσει αρνητικά στον χρηματοπιστωτικό τομέα την εποχή της οικονομικής κρίσης, και οι οποίοι μέχρι σήμερα λειτούργησαν συνδυαστικά επηρεάζοντας τελικά την ανάπτυξη της χώρας, είναι:

1. Οι αντίξοες πραγματικά οικονομικές συνθήκες, οι οποίες προκάλεσαν την τραγική επιδείνωση των δανειακών χαρτοφυλακίων των τραπεζών,
2. Η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους με τη συμμετοχή των ιδιωτών, και,
3. Η αδυναμία πρόσβασης των τραπεζών στις διεθνείς αγορές.

Αν στα παραπάνω προστεθεί και η καθημερινή εκροή καταθέσεων από το εγχώριο τραπεζικό σύστημα προς το εξωτερικό, τότε μπορεί να δοθεί πλήρη εξήγηση για τις πιέσεις που έχουν δεχθεί οι τράπεζες στο πεδίο της ρευστότητας και της κεφαλαιακής τους βάσης. Ουσιαστικά αυτοί οι λόγοι συνιστούν τη μόνιμη και διαρκή απειλή της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος της χώρας μας, η οποία ουσιαστικά αποτελεί ευθεία απειλή για την ίδια την οικονομία συνολικά.

Το τραπεζικό σύστημα σε μια οικονομία πρέπει, κατά κύριο λόγο, να λειτουργεί ως πηγή χρηματοδότησης επενδύσεων και με τον τρόπο αυτό να χρηματοδοτεί την ανάπτυξη της οικονομίας, με τη δημιουργία ευημερίας και θέσεων εργασίας. Εδώ και πέντε χρόνια αυτή η λειτουργία για το εγχώριο τραπεζικό σύστημα έχει πάψει να υφίσταται. Γι' αυτό σήμερα, το τραπεζικό σύστημα στη χώρα μας βρίσκεται σε οριακό σημείο.

Μετά από τις πιέσεις των τελευταίων ετών έχει τρωθεί σε σημαντικό βαθμό τόσο η αξιοπιστία του όσο και η φερεγγυότητά του. Η μη αναγνώριση και αποδοχή εγγυητικών επιστολών Ελληνικών τραπεζών στο εξωτερικό, και όχι μόνο από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά ακόμη και από αφρικανικές χώρες, οι οποίες δεν αποδέχονται τις εγγυητικές επιστολές των Ελληνικών τραπεζών, είναι δυστυχώς η απόδειξη ότι το τραπεζικό μας σύστημα χρειάζεται επείγοντως ενίσχυση. Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Γιατί υγιές τραπεζικό σύστημα σημαίνει εξασφάλιση της συνέχειας των επιχειρήσεων, διατήρηση θέσεων εργασίας και, τελικά, συνέχεια της ίδιας μας της χώρας. Γι' αυτό ο ΣΒΒΕ πιστεύει ότι ο τραπεζικός τομέας χρειάζεται άμεσα ουσιαστική ενίσχυση για να υποβοηθήσει την πολυπόθητη επανεκκίνηση της οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό, οι σημερινές συνθήκες, διαμορφώνουν ουσιαστικά τρεις προκλήσεις για το εγχώριο τραπεζικό σύστημα:

1. Την υποβοήθηση επιχειρήσεων και νοικοκυριών, ούτως ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν με επιτυχία και το εφετινό δύσκολο 2015.
2. Την εξασφάλιση σταθερότητας, γεγονός που αυτόματα μεταφράζεται σε ικανοποιητικούς δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας και ικανοποιητική ρευστότητα, και,
3. Τη διοχέτευση της ιδιωτικής αποταμίευσης στην κατεύθυνση υλοποίησης επενδύσεων που τόσο έχει ανάγκη η χώρα.

Στο δύσκολο αυτό περιβάλλον για τις τράπεζες, αλλά ταυτόχρονα και για τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, η αποδοτικότερη συνεργασία μεταξύ μεταποιητικών επιχειρήσεων και εγχώριου τραπεζικού συστήματος είναι μονόδρομος. Για τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος η συνεργασία αυτή έχει δυο προτεραιότητες:

1. Την παροχή ρευστότητας στην πραγματική οικονομία για την υλοποίηση επενδύσεων και την αύξηση των εξαγωγών, και,
2. Τη ρύθμιση των λεγόμενων «κόκκινων επιχειρηματικών δανείων».

Η παροχή ρευστότητας σημαίνει κατ' ουσία άρση των επαχθών όρων χρηματοδότησης των επιχειρήσεων κατά την τρέχουσα οικονομική συγκυρία, που ανεβάζουν κατακόρυφα το χρηματοοικονομικό κόστος και μειώνουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Δυο θέματα που πρέπει ν' αντιμετωπισθούν σ' αυτό το πλαίσιο είναι: α) η μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων, και, β) η αύξηση των ορίων δανειοδότησης. Είναι δυο ζητήματα που κυριολεκτικά σχετίζονται άμεσα με την επιβίωση των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Το ζήτημα των «κόκκινων επιχειρηματικών δανείων» αφορά ευθέως την αναδιάρθρωση των μακροπρόθεσμων δανείων των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα, αλλά με ευνοϊκότερους όρους από τους ισχύοντες και, κυρίως, με την ισχύ παρόμοιας τάξης μεγέθους επιτοκίων, με αυτά που ισχύουν στις χώρες της ΕΕ. Οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργού Ανάπτυξης για την αντιμετώπιση του συγκεκριμένου προβλήματος είναι σαφώς προς τη σωστή κατεύθυνση.

Απαιτείται όμως αποφασιστικότητα στη λήψη αποφάσεων, τόλμη στο σχεδιασμό των λύσεων και εξαγγελία ρεαλιστικών χρονοδιαγραμμάτων εφαρμογής.